

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 509/2006

2006 m. kovo 20 d.

dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų kaip garantuotų tradicinių gaminių

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Žemės ūkio produktų ir maisto produktų gamyba, perdirbimas ir paskirstymas vaidina svarbų vaidmenį Bendrijos ekonomikoje.
- (2) Turėtų būti skatinama įvairesnių žemės ūkio produktų gamyba. Tradicinių produktų, turinčių specifinių savybių, propagavimas galėtų būti labai naudingas kaimo ekonomikai, visų pirma mažiau palankiose ūkininkauti arba atokiose vietovėse, didinant ūkininkų pajamas ir išlaikant kaimo gyventojus tose vietovėse.
- (3) Kad maisto produktų vidaus rinka patikimai veiktų, ūkio subjektams turėtų būti suteiktos priemonės padidinti savo produkcijos rinkos vertę, apsaugant vartotojus nuo netinkamos praktikos ir užtikrinant sąžiningą prekybą.
- (4) 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2082/92 dėl žemės ūkio ir maisto produktų specifinių savybių sertifikatų ⁽²⁾ apibrėžiami specifinių savybių sertifikatai, o „garantuoto tradicinio gaminio“ terminas nustatytas Komisijos reglamente (EEB) Nr. 1848/93 ⁽³⁾, kuriame nustatomos išsamios Reglamento (EEB)

Nr. 2082/92 taikymo taisyklės. Specifinių savybių sertifikatai, dažniau vadinami „garantuotais tradiciniais gaminiiais“, tenkina vartotojų tradicinių gaminių, turinčių specifinių savybių, poreikį. Atsižvelgiant į didelę produktų įvairovę rinkoje ir informacijos apie juos gausą, vartotojams turėtų būti pateikiama aiški ir glausta informacija apie specifines maisto produktų savybes, kad jiems būtų lengviau pasirinkti geresnę prekę.

- (5) Siekiant aiškumo, reikėtų nebervartoti „specifinių savybių sertifikatų“ sąvokos, o vartoti tik suprantamesnę „garantuoto tradicinio gaminio“ sąvoką; siekiant, kad gamintojams ir vartotojams šio reglamento tikslas taptų aiškesnis, turėtų būti tiksliai apibrėžtas „specifinių savybių“ terminas ir pateiktas termino „tradicinis“ apibrėžimas.
- (6) Kai kurie gamintojai pageidautų padidinti tradicinių žemės ūkio produktų ar tradicinių maisto produktų rinkos vertę, nes tokie produktai aiškiai išsiskiria iš panašių gaminių arba maisto produktų tik jiems būdingomis savybėmis. Siekiant apsaugoti vartotojus, garantuotas tradicinis gaminytis turėtų būti tikrinamas. Tokia savanoriška sistema, padedanti ūkio subjektams informaciją apie žemės ūkio produkto ar maisto produkto kokybę skleisti visoje Bendrijoje, turėtų suteikti visas garantijas, užtikrinančias, kad visos nuorodos, kurios prekiaujant gali būti daromos į kokybę, būtų pagrįstos.
- (7) Žemės ūkio produktų ir maisto produktų ženklinimui yra taikomos bendrosios taisyklės, nustatytos 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo ⁽⁴⁾. Todėl, atsižvelgiant į jų specifines savybes, garantuotiems tradiciniams gaminiams turėtų būti priimtos specialios papildomos nuostatos. Siekiant, kad Bendrijos teritorijoje pagaminti garantuoti tradiciniai gaminiai būtų lengviau ir greičiau atpažįstami, turėtų būti įvestas privalomas nuorodos „garantuotas tradicinis gaminytis“ ar susijusio Bendrijos ženklo naudojimas ženklinant tuos gaminius, kartu suteikiant ūkio subjektams pakankamos trukmės laikotarpį, kad jie prisitaikytų prie šio reikalavimo.

⁽¹⁾ Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje.

⁽²⁾ OL L 208, 1992 7 24, p. 9. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 1).

⁽³⁾ OL L 168, 1993 7 10, p. 35. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2167/2004 (OL L 371, 2004 12 18, p. 8).

⁽⁴⁾ OL L 109, 2000 5 6, p. 29. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2003/89/EB (OL L 308, 2003 11 25, p. 15).

- (8) Siekiant užtikrinti, kad garantuoti tradiciniai gaminiai atitiktų specifines savybes ir jas išlaikytų, šias savybes produkto specifikacijoje turėtų apibrėžti patys gamintojai, susivieniję į grupes. Trečiųjų šalių gamintojams turėtų būti suteikiama galimybė įregistruoti garantuotus tradicinius gaminius.
- (9) Bendrijos teritorijoje saugomiems garantuotiems tradiciniams gaminiams turėtų būti taikomos kontrolės priemonės, grindžiamos 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių ⁽¹⁾ bei tokios kontrolės priemonės, kuriomis būtų užtikrinama, kad ūkio subjektai laikytųsi žemės ūkio produktų ir maisto produktų specifikacijų prieš jais prekiaudami.
- (10) Siekiant, kad garantuoti tradiciniai gaminiai būtų saugomi, jie turėtų būti įregistruoti Bendrijos lygiu. Įtraukus gaminį į registrą, taip pat būtų suteikiama informacijos toje verslo srityje veikiantiems subjektams ir vartotojams.
- (11) Atitinkamos valstybės narės nacionalinės institucijos turėtų išnagrinėti kiekvieną įregistravimo paraišką, laikydamosi būtiniausių bendrųjų taisyklių, įskaitant prieštaravimų pateikimo nacionaliniu lygiu procedūrą, siekiant užtikrinti, kad atitinkamas žemės ūkio produktas ar maisto produktas būtų tradicinis ir turėtų specifinių savybių. Į tolimesnį paraiškos nagrinėjimą turėtų įsitraukti Komisija, siekiant užtikrinti, kad valstybių narių ir trečiųjų šalių gamintojų pateiktos įregistravimo paraiškos būtų nagrinėjamos vienodai.
- (12) Siekiant, kad įregistravimo procedūra būtų veiksmingesnė, nepagrįsti ir neparemti prieštaravimo pareiškimai neturėtų būti svarstomi, taip pat turėtų būti apibrėžti pagrindai, kuriais remdamasi Komisija vertina prieštaravimų priimtinumą. Teisė pateikti prieštaravimą turėtų būti suteikta teisėtą interesą turintiems trečiųjų šalių piliečiams, taikant tokius pačius kriterijus, kaip ir Bendrijos gamintojams. Šie kriterijai turėtų būti įvertinti atsižvelgiant į visos Bendrijos teritoriją. Atsižvelgiant į įgytą patirtį, turėtų būti patikslinta konsultavimosi trukmė.
- (13) Siekiant aiškiau apibrėžti pagal šį reglamentą suteiktos apsaugos apimtį, turėtų būti įtrauktos nuostatos, visų pirma nurodanti, kad šis reglamentas turėtų būti taikomas nepažeidžiant esamų prekių ženklų ir geografinių nuorodų taisyklių.
- (14) Siekiant išvengti nesąžiningos konkurencijos, visiems gamintojams, įskaitant trečiųjų šalių gamintojus, turėtų būti suteikta galimybė naudoti įregistruotą pavadinimą kartu su atitinkama nuoroda ir atitinkamais atvejais su Bendrijos ženklu, susijusius su nuoroda „garantuotas tradicinis gaminys“, arba tiesiog įregistruotą pavadinimą su sąlyga, kad jo gaminamas ar perdirbamas žemės ūkio produktas ar maisto produktas tenkina atitinkamos specifikacijos reikalavimus ir gamintojas naudojami institucijų ar įstaigų tikrinimo tarnybų paslaugomis pagal šį reglamentą.
- (15) Siekiant, kad nuorodos, susijusios su tam tikro žemės ūkio produkto arba maisto produkto specifinėmis savybėmis, būtų patrauklios gamintojams, o vartotojai tomis nuorodomis pasitikėtų, joms turėtų būti suteikta teisinė apsauga ir taikoma kontrolė.
- (16) Valstybėms narėms turėtų būti leista imti mokesčių, skirtą padengti patirtas išlaidas.
- (17) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimtose pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽²⁾.
- (18) Į šį reglamentą turėtų būti įtrauktos nuostatos dėl taisyklių, taikomų prieš jo įsigaliojimą Komisijai pateiktoms įregistravimo paraiškoms. Ūkio subjektams turėtų būti suteikta pakankamai laiko, kad galėtų prisitaikyti privačios kontrolės įstaigos ir būtų pritaikytas žemės ūkio produktų ir maisto produktų, kuriais prekiaujama kaip garantuotais tradiciniais gaminiiais, ženklinimas.
- (19) Siekiant aiškumo ir skaidrumo, Reglamentą (EEB) Nr. 2082/92 reikėtų panaikinti ir pakeisti šiuo reglamentu,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatomos taisyklės, pagal kurias garantuotu tradiciniu gaminiu galima pripažinti:

- Sutarties I priede išvardytus žmonėms vartoti skirtus žemės ūkio produktus;
- šio reglamento I priede išvardytus maisto produktus.

Šio reglamento I priedas gali būti iš dalies pakeistas, laikantis 18 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos.

⁽¹⁾ OL L 165, 2004 4 30, p. 1.

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

2. Šis reglamentas taikomas nepažeidžiant kitų konkrečių Bendrijos nuostatų.

3. 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/34/EB, nustatanti informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarką⁽¹⁾, netaikoma garantuotiems tradiciniams gaminiams, kuriems taikomas šis reglamentas.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

1. Šiame reglamente:

- a) „specifinės savybės“ – savybė arba savybių visuma, dėl kurios žemės ūkio produktas arba maisto produktas aiškiai skiriasi nuo kitų panašių tos pačios kategorijos žemės ūkio produktų arba maisto produktų;
- b) „tradicinis“ – toks, kurio naudojimo Bendrijos rinkoje laikotarpis perduodant iš kartos į kartą yra įrodomas; šis laikotarpis turėtų būti toks, kuriuo paprastai apibūdinama viena žmonių karta, t. y. mažiausiai 25 metai;
- c) „garantuotas tradicinis gaminys“ – tradicinis žemės ūkio produktas arba maisto produktas, kurio specifinės savybės Bendrijos pripažįstamos jį įregistruojant pagal šį reglamentą;
- d) „grupė“ – bet koks gamintojų arba perdirbėjų, dirbančių su tuo pačiu žemės ūkio produktu ar maisto produktu, susivienijimas, neatsižvelgiant į jo teisinį statusą ar sudėtį.

2. 1 dalies a punkte nurodyta savybė arba savybių visuma gali būti susijusios su produkto esminėmis, pavyzdžiui, fizinėmis, cheminėmis, mikrobiologinėmis ar organoleptinėmis savybėmis, arba su produkto gamybos būdu, arba su specifinėmis jo gamybos sąlygomis.

Žemės ūkio produkto arba maisto produkto pateikimo būdas nėra laikomas savybe, kaip ji apibrėžta 1 dalies a punkte.

Specifinės savybės, apibrėžtos 1 dalies a punkte, negali būti apribotos tikta kokybine arba kiekybine sudėtimi arba gamybos būdais, apibrėžtais Bendrijos arba nacionaliniuose teisės aktuose, standartizacijos įstaigų nustatytuose standartuose arba savanoriškai taikomuose standartuose; tačiau ši taisyklė nėra taikoma, jeigu minėtieji teisės aktai arba standartai buvo nustatyti produkto specifiškumui apibrėžti.

Kitos suinteresuotosios šalys taip pat gali prisijungti prie 1 dalies d punkte nurodytos grupės.

⁽¹⁾ OL L 204, 1998 7 21, p. 37.

3 straipsnis

Registras

Pagal šį reglamentą Komisija tvarko Bendrijos lygiu pripažintų garantuotų tradicinių gaminių registrą.

Registrą sudaro du garantuotų tradicinių gaminių sąrašai, sudaryti pagal tai, ar išimtinė teisė naudoti žemės ūkio produkto ar maisto produkto pavadinimą yra suteikta gamintojams, kurie laikosi produkto specifikacijos.

4 straipsnis

Produktams ir pavadinimams taikomi reikalavimai

1. Į 3 straipsnyje nurodytą registrą įtrauktini žemės ūkio produktai arba maisto produktai, kurie yra pagaminti naudojant tradicines žaliavas arba kurių sudėtis yra tradicinė, arba kurių gamybos ir (arba) perdirbimo būdas atspindi tradicines gamybos ir (arba) perdirbimo rūšis.

Žemės ūkio produkto arba maisto produkto, kurio specifinės savybės siejamos su jo provenencija arba geografine kilmė, registruoti neleidžiama. Geografinių terminų naudojimas pavadinime leidžiamas nepažeidžiant 5 straipsnio 1 dalies.

2. Įregistruotinas pavadinimas turi:

- a) pats būti specifinis arba
- b) išreikšti specifines žemės ūkio produkto arba maisto produkto savybes.

3. 2 dalies a punkte nurodytas specifinis pavadinimas turi būti tradicinis ir atitikti nacionalines nuostatas arba turi būti tradiciškai nusistovėjęs.

Specifines savybes išreiškiantis pavadinimas, nurodytas 2 dalies b punkte, negali būti įregistruotas, jeigu:

- a) jis yra susijęs tik su bendro pobūdžio tvirtinimais, kuriais apibūdinama žemės ūkio produktų ar maisto produktų grupė arba kurie numatyti atitinkamuose Bendrijos teisės aktuose;
- b) jis yra klaidinantis, pavyzdžiui, nurodo akivaizdžią produkto savybę arba savybę, kuri neatitinka specifikacijos, ir todėl vartotojus gali suklaidinti dėl produkto savybių.

5 straipsnis

Pavadinimų naudojimo apribojimai

1. Šis reglamentas taikomas nepažeidžiant Bendrijos ar valstybių narių taisyklių, reglamentuojančių intelektinę nuosavybę, visų pirma geografinių nuorodų ir prekių ženklų taisyklių.
2. Augalo ar gyvūno veislės pavadinimus garantuoto tradicinio produkto pavadinime vartoti galima, jei dėl to nesuklaidinama dėl tikrojo produkto pobūdžio.

6 straipsnis

Produkto specifikacija

1. Žemės ūkio produktas arba maisto produktas tam, kad būtų pripažintas garantuotu tradiciniu gaminiu (GTG), turi atitikti produkto specifikaciją.
2. Produkto specifikacijoje pateikiama ši informacija:
 - a) 4 straipsnio 2 dalyje nurodytas pavadinimas viena ar keliomis kalbomis, nurodant, ar įregistravimo paraišką teikianti gamintojų grupė prašo ar neprašo išimtinės pavadinimo teisės ir ar prašo pasinaudoti 13 straipsnio 3 dalies nuostatomis;
 - b) žemės ūkio produkto ar maisto produkto apibūdinimas, įskaitant jo pagrindines fizines, chemines, mikrobiologines ar organoleptines savybes;
 - c) žemės ūkio produkto ar maisto produkto gamybos būdo, kurio privalo laikytis gamintojai, įskaitant tam tikrais atvejais žaliavos pobūdį ir savybes ar naudojamus ingredientus ir paruošimo būdą, aprašymas;
 - d) pagrindiniai specifinės savybės apibūdinantys elementai ir tam tikrais atvejais nuorodos į informacinę medžiagą, kuria remiamasi;
 - e) pagrindiniai 4 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyti elementai, įrodantys produkto tradicines savybes;
 - f) produkto specifinių savybių tikrinimui taikomi būtiniausi reikalavimai ir procedūros.

7 straipsnis

Įregistravimo paraiška

1. Garantuotų tradicinių gaminių įregistravimo paraišką turi teisę pateikti tik pareiškėjų grupė.

Paraišką gali bendrai pateikti kelios įvairių valstybių narių ar trečiųjų šalių pareiškėjų grupės.

2. Grupė gali pateikti paraišką įregistruoti tik savo gaminamus ar gaunamus žemės ūkio produktus ar maisto produktus.

3. Įregistravimo paraiškoje bent jau nurodoma:

- a) pareiškėjų grupės pavadinimas ir adresas;

- b) 6 straipsnyje nurodyta produkto specifikacija;

- c) institucijų arba įstaigų, tikrinančių, kaip laikomasi specifikacijos reikalavimų, pavadinimai, adresai ir konkrečios jų užduotys;

- d) produkto specifinės ir tradicines savybes įrodantys dokumentai.

4. Jei gamintojų grupė įsisteigusi valstybėje narėje, paraiška pateikiama tai valstybei narei.

Valstybė narė tinkamomis priemonėmis nagrinėja kiekvieną paraišką, siekdama patikrinti, ar ji pagrįsta ir ar atitinka šio reglamento sąlygas.

5. 4 dalies antroje pastraipoje nurodyto nagrinėjimo metu valstybės narės inicijuoja nacionalinę prieštaravimo procedūrą, užtikrinančią tinkamą paraiškos paskelbimą, suteikiant pakankamą laikotarpį, per kurį bet kurie fiziniai ar juridiniai asmenys, turintys teisėtą interesą ir įsisteigę ar gyvenantys jos teritorijoje, gali pareikšti prieštaravimą paraiškai.

Valstybė narė apsversto gautų prieštaravimų priimtinumą, atsižvelgdama į 9 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodytus kriterijus.

6. Jeigu valstybė narė mano, kad 4, 5 ir 6 straipsniuose pateikti reikalavimai įvykdyti, ji Komisijai pateikia:

- a) pareiškėjų grupės pavadinimą ir adresą;

- b) 6 straipsnyje nurodytą produkto specifikaciją;

- c) institucijų arba įstaigų, tikrinančių, kaip laikomasi specifikacijos reikalavimų, pavadinimus, adresus ir konkrečias jų užduotis;

- d) valstybės narės pareiškimą, kuriame teigiama, kad, valstybės narės manymu, grupės pateikta paraiška tenkina šiame reglamente nustatytas sąlygas ir joje laikomasi nuostatų, priimtų šiam reglamentui įgyvendinti.

7. Jeigu paraišką dėl žemės ūkio produkto ar maisto produkto pateikia grupė iš trečiosios šalies, ji siunčiama Komisijai tiesiogiai arba per tos šalies institucijas; joje pateikiama 3 dalyje nurodyta informacija.

8. Komisijai perduodami šiame straipsnyje nurodyti dokumentai pateikiami viena iš oficialių Europos Sąjungos institucijų kalbų arba prie jų pridedamas patvirtintas vertimas į vieną iš tų kalbų.

8 straipsnis

Komisijos nagrinėjimas

1. Komisija atitinkamomis priemonėmis nagrinėja pagal 7 straipsnį gautą paraišką, siekdama patikrinti, kad ji pagrįsta ir atitinka šiame reglamente nustatytas sąlygas. Šis nagrinėjimas neturėtų trukti ilgiau nei 12 mėnesių.

Kiekvieną mėnesį Komisija viešai skelbia pavadinimų, kuriems buvo pateiktos registracijos paraiškos, sąrašą ir jų pateikimo Komisijai datą.

2. Jei remdamasi pagal 1 dalies pirmą pastraipą atliktu nagrinėjimu Komisija mano, kad yra įvykdytos šiame reglamente išdėstytos sąlygos, ji *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* skelbia 7 straipsnio 3 dalies a, b ir c punktuose nurodytą informaciją.

Priešingu atveju Komisija 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nusprendžia atmesti įregistravimo paraišką.

9 straipsnis

Prieštaravimai

1. Per šešis mėnesius nuo 8 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje numatyto paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos bet kuri valstybė narė ar trečioji šalis gali pateikti prieštaravimą pasiūlymui įregistruoti, atsiųsdama Komisijai tinkamai pagrįstą pareiškimą.

2. Bet kurie teisėtą interesą turintys fiziniai ar juridiniai asmenys, įsisteigę ar gyvenantys valstybėje narėje, išskyrus įregistravimo paraišką pateikusių valstybę narę, arba trečiojoje šalyje, gali taip pat pateikti prieštaravimą siūlymui įregistruoti, pateikdami tinkamai pagrįstą pareiškimą.

Valstybėje narėje įsisteigę ar gyvenantys fiziniai ar juridiniai asmenys tokį pareiškimą tai valstybei narei pateikia per 1 dalyje numatytą prieštaravimo pateikimo laikotarpį.

Trečiojoje šalyje įsisteigę ar gyvenantys fiziniai ar juridiniai asmenys pareiškimą tiesiogiai arba per atitinkamos trečiosios šalies valdžios institucijas pateikia Komisijai per 1 dalyje numatytą laikotarpį.

3. Prieštaravimo pareiškimai yra priimtini tik, jei Komisija juos gauna per 1 dalyje nustatytą laikotarpį ir jei juose:

a) įrodoma, kad nebuvo įvykdytos 2, 4 ir 5 straipsniuose nurodytos sąlygos; ar

b) tuo atveju, kai paraiška pateikta pagal 13 straipsnio 2 dalį, toks pavadinimo naudojimas yra teisėtas, pripažintas ir ekonomiškai reikšmingas kitiems panašiams žemės ūkio produktams arba maisto produktams.

Komisija patikrina prieštaravimų priimtinumą.

Pirmoje pastraipoje nurodyti kriterijai įvertinami atsižvelgiant į Bendrijos teritoriją.

4. Jeigu Komisija negauna priimtino prieštaravimo pagal 3 dalį, ji įregistruoja pavadinimą.

Apie įregistravimą paskelbiama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5. Jeigu prieštaravimas yra priimtinas pagal 3 dalį, Komisija ragina suinteresuotąsias šalis pradėti atitinkamas konsultacijas.

Jei suinteresuotosios šalys per šešis mėnesius susitaria, jos Komisijai nurodo visus veiksnius, leidusius pasiekti susitarimą, įskaitant pareiškėjo ir prieštaravimo pareiškėjo nuomones. Jei pagal 8 straipsnio 2 dalį paskelbta išsami informacija nebuvo keičiama arba buvo atlikti tik nereikšmingi pakeitimai, Komisija veikia pagal šio straipsnio 4 dalį. Kitais atvejais Komisija iš naujo atlieka 8 straipsnio 1 dalyje nurodytą nagrinėjimą.

Jeigu susitarimas nebuvo pasiektas, Komisija priima sprendimą 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, atsižvelgdama į taikomą sąžiningą ir tradicinę vartoseną bei realią galimybę suklaidinti.

Sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

6. Komisijai perduodami šiame straipsnyje nurodyti dokumentai pateikiami viena iš oficialių Europos Sąjungos institucijų kalbų arba prie jų pridedamas patvirtintas vertimas į vieną iš tų kalbų.

10 straipsnis

Panaikinimas

Jeigu Komisija pagal 19 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytas išsamias taisykles mano, kad nebegali būti užtikrinta, jog garantuotu tradiciniu gaminiu esantis žemės ūkio produktas ar maisto produktas atitiks specifikacijoje nustatytas sąlygas, ji pradeda 18 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą dėl įregistravimo panaikinimo ir apie tai paskelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

11 straipsnis

Produkto specifikacijos keitimas

1. Valstybė narė gali paprašyti pakeisti produkto specifikaciją jos teritorijoje įsisteigusios grupės prašymu arba tai padaryti gali paprašyti trečiojoje šalyje įsisteigusi grupė. Pastaruoju atveju paraiška tiesiogiai arba per trečiosios šalies valdžios institucijas pateikiama Komisijai.

Paraiškose turi būti įrodytas pagrindas ekonominis interesas ir aprašyti bei pagrįsti prašomi pakeitimai.

Pakeitimo patvirtinimo paraiška pateikiama 7, 8 ir 9 straipsniuose numatyta tvarka.

Tačiau jeigu siūlomi pakeitimai nereikšmingi, Komisija nusprendžia pakeitimą patvirtinti nesilaikant 8 straipsnio 2 dalyje ir 9 straipsnyje nustatytos tvarkos.

Atitinkamais atvejais Komisija skelbia nereikšmingus pakeitimus *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. Valstybė narė užtikrina, kad bet kuris gamintojas arba perdirbėjas, taikantis produkto specifikaciją, kurią yra prašoma pakeisti, būtų informuotas apie paskelbimą. Be 9 straipsnio 3 dalyje nurodytų prieštaravimo pareiškimų, priimtinais taip pat laikomi prieštaravimo pareiškimai, kuriuose įrodomas garantuoto tradicinio gaminio ekonominis gamybos interesas.

3. Jeigu pakeitimas susijęs su laikinu specifikacijos pakeitimu dėl valdžios institucijų nustatytų privalomų sanitarijos ar fitosanitarijos priemonių, prašymą Komisijai perduoda valstybė narė gamintojų grupės prašymu arba trečiojoje šalyje įsisteigusi grupė. Taikoma 1 dalies ketvirtoje pastraipoje nurodyta tvarka.

12 straipsnis

Pavadinimai, nuoroda ir ženklas

1. Nuorodą į garantuotą tradicinį gaminį ženklinime, reklamoje arba kituose su žemės ūkio produktu ar maisto produktu susijusiuose dokumentuose gali naudoti tik tie gamintojai, kurie laikosi produkto specifikacijos reikalavimų.

2. Jei daroma nuoroda į garantuotą tradicinį gaminį žemės ūkio produkto ar maisto produkto, pagaminto Bendrijos teritorijoje, ženklinime, joje turi būti nurodytas registruotas pavadinimas kartu su Bendrijos ženklu arba nuoroda „garantuotas tradicinis gaminys“.

3. 2 dalyje nurodytų nuorodų naudoti neprivaloma garantuotų tradicinių gaminių, gaminamų už Bendrijos teritorijos ribų, ženklinime.

13 straipsnis

Su registruotu pavadinimu susijusios išsamios taisyklės

1. Nuo 9 straipsnio 4 ar 5 dalyse nustatytos paskelbimo dienos 3 straipsnyje nurodytame registre įrašytas pavadinimas gali būti naudojamas tik identifikuojant žemės ūkio produktus arba maisto produktus, kurie atitinka garantuoto tradicinio gaminio produkto specifikaciją pagal 12 straipsnyje nustatytas taisykles. Tačiau produktų, neatitinkančių įregistruotos specifikacijos, ženklinime galima toliau naudoti įregistruotus pavadinimus, tačiau naudoti nuorodą „garantuotas tradicinis gaminys“, santrumpą „GTG“ ar susijusį Bendrijos ženklą neleidžiama.

2. Tačiau garantuotų tradicinių gaminių pavadinimai gali būti įregistruoti, nustatant išlygą dėl jų naudojimo žemės ūkio produktams ar maisto produktams, atitinkantiems paskelbtą produkto specifikaciją, jei pareiškėjų grupė to paprašo įregistravimo paraiškoje ir pagal 9 straipsnyje numatytą tvarką neįrodo, kad tas pavadinimas yra teisėtai naudojamas, pripažįstamas ir ekonomiškai reikšmingas kitiems panašiams žemės ūkio produktams arba maisto produktams. Nuo 9 straipsnio 4 ar 5 dalyse nustatytos paskelbimo dienos pavadinimo, net jeigu nepateikiama nuoroda „garantuotas tradicinis gaminys“, jos santrumpa „GTG“ ar susijęs Bendrijos ženklas, naudoti nebegalima panašių žemės ūkio produktų ar maisto produktų, neatitinkančių įregistruotos specifikacijos, ženklinime.

3. Jei prašoma pavadinimus įregistruoti tik viena kalba, pareiškėjų grupė gali produkto specifikacijoje nurodyti, kad prekiaujant produktu ženklinime gali būti nurodytas ne tik jo pavadinimas originalo kalba, bet ir kitomis oficialiomis kalbomis gali būti nurodyta, kad produktas yra pagamintas, laikantis regiono, valstybės narės ar trečiosios šalies, iš kurios kilusi paraiška, tradicijų.

14 straipsnis

Oficiali kontrolė

1. Valstybės narės paskiria kompetentingą instituciją ar institucijas, kurios yra atsakingos už kontrolę, susijusią su šiuo reglamentu nustatytais prievolėmis, laikantis Reglamento (EB) Nr. 882/2004 nuostatų.
2. Valstybės narės užtikrina, kad bet kuris šio reglamento nuostatų besilaikantis ūkio subjektas turėtų teisę į tai, kad jam būtų taikoma oficialios kontrolės sistema.
3. Komisija viešai skelbia 1 dalyje ar 15 straipsnyje nurodytų institucijų ir įstaigų pavadinimus bei adresus ir reguliariai šią informaciją atnaujiną.

15 straipsnis

Specifikacijų laikymosi tikrinimas

1. Bendrijos žemės ūkio produktų ir maisto produktų, pagamintų Bendrijoje, atitikimą specifikacijoms, prieš tokius produktus pateikiant į rinką, tikrina:
 - viena ar kelios 14 straipsnyje nurodytos kompetentingos institucijos ir (arba)
 - viena ar kelios kontrolės institucijos, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 882/2004 2 straipsnyje, veikiančios kaip produktų sertifikavimo įstaigos.

Tikrinimo, kaip laikomasi specifikacijų, išlaidas padengia tikrinami ūkio subjektai.

2. Bendrijos žemės ūkio produktų ir maisto produktų, pagamintų trečiojoje šalyje, atitikimą specifikacijoms, prieš tokius produktus pateikiant į rinką, tikrina:
 - viena ar kelios trečiosios šalies paskirtos valdžios institucijos ir (arba)
 - viena ar kelios produktų sertifikavimo įstaigos.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytos produktų sertifikavimo įstaigos laikosi Europos standarto EN 45011 arba ISO/IEC 65 vadovo (produktų sertifikavimo sistemas valdančių įstaigų bendrieji reikalavimai) ir nuo 2010 m. gegužės 1 d. turi būti pagal juos akredituotos.

4. Kai 1 ir 2 dalyje nurodytos institucijos nusprendžia patikrinti, kaip laikomasi specifikacijų, jos turi suteikti atitinkamas objektyvumo ir nešališkumo garantijas ir savo žinioje turėti kvalifikuotą personalą bei išteklius, būtinus jų funkcijoms atlikti.

16 straipsnis

Gamintojų pranešimas paskirtosioms institucijoms ar įstaigoms

1. Valstybės narės gamintojas, nors ir priklausantis pirminę paraišką pateikusiai pareiškėjų grupei, ketinantis pradėti gaminti garantuotą tradicinį gaminį, iš anksto apie tai praneša valstybės narės, kurioje jis yra įsisteigęs, paskirtoms institucijoms ar įstaigoms, nurodytoms 14 straipsnio 3 dalyje, kaip nurodo 14 straipsnio 1 dalyje nurodytos kompetentingos institucijos.
2. Trečiosios šalies gamintojas, nors ir priklausantis pirminę paraišką pateikusiai pareiškėjų grupei, ketinantis pradėti gaminti garantuotą tradicinį gaminį, iš anksto apie tai praneša paskirtoms institucijoms ar įstaigoms, nurodytoms 14 straipsnio 3 dalyje, prirėkus nurodžius trečiosios šalies gamintojų grupei ar institucijai.

17 straipsnis

Apsauga

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti teisingą apsaugą nuo bet kokio piktnaudžiavimo „garantuoto tradicinio gaminio“ nuoroda, santrumpa GTG ir susijusiu Bendrijos ženklu arba nuo jų klaidinančio naudojimo, taip pat nuo pavadinimų, įregistruotų ir paskirtų pagal 13 straipsnio 2 dalį, bet kokios imitacijos.
2. Įregistruoti pavadinimai saugomi nuo bet kokios vartotojus klaidinti galinčios vartosenos, įskaitant visų pirma tuos atvejus, kai daroma užuomina, kad žemės ūkio produktas arba maisto produktas yra Bendrijos pripažįstamas garantuotas tradicinis gaminys.
3. Valstybės narės imasi visų tinkamų priemonių užtikrinti, kad nacionaliniu lygiu naudojami prekiniai apibūdinimai nebūtų painiojami su pagal 13 straipsnio 2 dalį įregistruotais ir paskirtais pavadinimais.

18 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Garantuotų tradicinių gaminių nuolatinis komitetas.
 2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai.
- Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.
3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

19 straipsnis

Igyvendinimo taisyklės ir pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Išsamios šio reglamento įgyvendinimo taisyklės priimamos 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Jomis visų pirma nustatoma:
- a) informacija, kuri turi būti pateikta 6 straipsnio 2 dalyje nurodytoje produkto specifikacijoje;
 - b) atskirose valstybėse narėse ar trečiosiose šalyse įsisteigusių pareiškėjų grupių įregistravimo paraiškų pateikimas pagal 7 straipsnio 1 dalį;
 - c) 7 straipsnio 3 ir 6 dalyse bei 7 straipsnio 7 dalyje nurodytų paraiškų ir 11 straipsnyje nurodytų pakeitimo paraiškų pateikimas Komisijai;
 - d) 3 straipsnyje nurodytas garantuotų tradicinių gaminių registras;
 - e) 9 straipsnyje nurodytų prieštaravimų pateikimas, įskaitant tinkamas suinteresuotųjų šalių tarpusavio konsultacijas;
 - f) garantuoto tradicinio gaminio įregistravimo panaikinimas, kaip nurodyta 10 straipsnyje;
 - g) 12 straipsnyje nurodyta nuoroda ir ženklas;
 - h) 11 straipsnio 1 dalies ketvirtoje pastraipoje nurodytų nereikšmingų pakeitimų apibrėžimas;
 - i) sąlygos, kuriomis tikrinama, kaip laikomasi produkto specifikacijų.
2. Pavadinimai, kurie šio reglamento įsigaliojimo dieną jau yra įregistruoti pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2082/92, automatiškai įtraukiami į 3 straipsnyje nurodytą registrą. Atitinkamos

specifikacijos yra laikomos 6 straipsnio 1 dalyje nurodytomis specifikacijomis.

3. Paraiškų, pareiškimų ir prašymų, kuriuos Komisija gavo prieš šio reglamento įsigaliojimo datą ir dėl kurių sprendimas dar nepriimtas, atveju:

- a) 7 straipsnyje nurodyta procedūra netaikoma;
- b) jeigu specifikacijoje yra 6 straipsnyje neišvardytų elementų, Komisija gali paprašyti naujos produkto specifikacijos, atitinkančios tą straipsnį, versijos, jei to reikia norint toliau nagrinėti paraišką.

20 straipsnis

Mokesčiai

Valstybės narės gali imti mokesčių, skirtą padengti išlaidas, įskaitant įregistravimo paraiškų, prieštaravimo pareiškimų, paraiškų dėl pakeitimų ir prašymų panaikinti įregistravimą nagrinėjimo, laikantis šio reglamento, išlaidas.

21 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EEB) Nr. 2082/92 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir turėtų būti skaitomos pagal II priede pateiktą atitikmenų lentelę.

22 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Tačiau 12 straipsnio 2 dalis taikoma nuo 2009 m. gegužės 1 d., nedarant įtakos produktams, kurie iki tos datos jau bus pateikti į rinką.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. kovo 20 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. PRÖLL

*I PRIEDAS***1 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyti maisto produktai**

- Alus,
 - šokoladas ir kiti maisto produktai, kuriuose yra kakavos,
 - konditerijos gaminiai, duona, pyragaičiai, pyragai, sausainiai ir kiti kepiniai,
 - tešlos gaminiai, virti arba nevirti, įdaryti arba neįdaryti,
 - paruoštas maistas, vartojamas pašildytas,
 - paruošti pagardų padažai,
 - sriubos arba sultiniai,
 - gėrimai, pagaminti iš augalų ekstraktų,
 - ledai ir šerbetai.
-

II PRIEDAS

ATITIKMENŲ LENTELĖ

Reglamentas (EEB) Nr. 2082/92	Šis reglamentas
1 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	1 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
1 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	1 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
1 straipsnio 2 ir 3 dalys	1 straipsnio 2 ir 3 dalys
2 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	2 straipsnio 2 dalies a punktas
2 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	2 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
2 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	2 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa
2 straipsnio 2 dalies pirmas sakiny	2 straipsnio 1 dalies d punktas
2 straipsnio 2 dalies antras sakiny	2 straipsnio 2 dalies ketvirta pastraipa
2 straipsnio 3 dalis	2 straipsnio 1 dalies c punktas
—	2 straipsnio 1 dalies b punktas
—	2 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
3 straipsnis	3 straipsnis
4 straipsnio 1 dalis	4 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
4 straipsnio 2 dalis	4 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
5 straipsnio 1 dalis	4 straipsnio 2 dalis
5 straipsnio 2 dalis	4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
5 straipsnio 3 dalis	4 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
5 straipsnio 4 dalis	4 straipsnio 1 dalies antros pastraipos antras sakiny
—	5 straipsnis
6 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 1 dalis
6 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 2 dalis
7 straipsnio 1 dalis	7 straipsnio 1 dalis
—	7 straipsnio 2 dalis
7 straipsnio 3 dalis	7 straipsnio 6 dalis
—	7 straipsnio 7 ir 8 dalys
7 straipsnio 2 dalis	7 straipsnio 3 dalis
—	7 straipsnio 4 ir 5 dalys
—	8 straipsnio 1 dalis
8 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	—
8 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	8 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
8 straipsnio 2 dalis	—
8 straipsnio 3 dalis	9 straipsnio 1 ir 2 dalys
—	9 straipsnio 3 dalis
9 straipsnio 1 dalis	9 straipsnio 4 dalis
9 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 5 dalis
10 straipsnis	10 straipsnis
11 straipsnio 1 dalis	11 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
11 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	11 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
—	11 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
11 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	11 straipsnio 2 dalis
12 straipsnis	19 straipsnio 1 dalies g punktas
13 straipsnio 1 dalis	13 straipsnio 1 dalis

Reglamentas (EEB) Nr. 2082/92	Šis reglamentas
13 straipsnio 2 dalis	13 straipsnio 2 dalis
—	13 straipsnio 3 dalis
14 straipsnis	14 ir 15 straipsniai
15 straipsnio 1 dalis	12 straipsnio 1 dalis
—	12 straipsnio 2 ir 3 dalys
15 straipsnio 2 dalis	16 straipsnio 1 dalis
15 straipsnio 3 dalis	—
16 straipsnis	—
17 straipsnis	17 straipsnio 1 ir 2 dalys
18 straipsnis	17 straipsnio 3 dalis
19 straipsnis	18 straipsnis
20 straipsnis	19 straipsnis
21 straipsnis	—
—	21 straipsnis
22 straipsnis	22 straipsnis
Priedas	I priedas
—	II priedas